

"Ehemmiyetsizliğimle beraber Isparta havalisinde kardeşlerimizin a'mâl-ı uhreviyesine bir medar, bir müheyyiç hükmünde benim kusurlu çalışmam kâfi gelmiyordu..." Bu mektubun bize bakan yönü nedir?

"Demek Üstad yerinde, onun birkaç saat çalışmasına bedel, pek çok saatler aynı vazifeyi görmeye başladılar. Hattâ Üstadımız diyordu: '*Ehemmiyetsizliğimle beraber Isparta havalisinde kardeşlerimizin a'mâl-ı uhreviyesine bir medar, bir müheyyiç hükmünde benim kusurlu çalışmam kâfi gelmiyordu. Cenab-ı Hak, rahmetiyle, bu hastalık vesilesiyle bir şahs-ı manevî ve kuvvetli bir medar olacak bu tedbiri ihsan etti, cüz'iyetten külliyete çıkardı.*' "

"Yine bu hastalığın letâifindedir ki, Üstadımızın hiç sesi çıkmıyordu, konuşamıyordu. Hiç beklenilmeden, bir iftar vaktinde bir doktor geldi, elini tuttu. Üstadımız dedi ki: '*Ben, hastalığımı muayene ettirmem, ben hekimlere muhtaç değilim; hekim, Cenab-ı Haktır.*' Birden canlandı, sesi çıkmaya başladı. Güya kendisi bir doktor şeklini aldı. Doktor ise, hasta vaziyetine girdi. Doktora ehemmiyetli bir mektup okudu. Doktorun derdine deva olacak bir ilâç oldu. Sonra top atıldı."⁽¹⁾

Bu mektuptan bir çok dersi çıkarmak mümkündür.

Hiç kimse kendini iman hizmetinin bel kemiği, olmazsa olmazı, mihenk taşı, vazgeçilmezi şeklinde görüp gurur ve kibre girmemelidir. Üstad Hazretleri bu mektubunda benliğini, şahsi kemalatını ve ferdi çabasını hizmet havuzuna atıp eritiyor ve bizim de böyle hareket etmemiz gerektiğine işaret ediyor ve buna şu cümle ile işaret ediyor:

"Ehemmiyetsizliğimle beraber Isparta havalisinde kardeşlerimizin a'mâl-ı uhreviyesine bir medar, bir müheyyiç hükmünde benim kusurlu çalışmam kâfi gelmiyordu."

İkinci bir mana olarak, başımıza gelen hastalık ve musibetleri iman hizmetinde bir tevakkufa sebep değil, bir fırsata çevirip iman hizmetinden asla geri

kalmamamız gerektiğine işaret ediliyor. Maalesef çoğu zaman biz hastalık ve musibetleri bahane gösterip iman hizmetinden geri kalabiliyoruz.

Üçüncü bir mana olarak, dindar olmayan ve dini hassasiyeti bulunmayan hekimlerden, dini ilgilendiren konularda fetva almamalıyız. Maalesef çevremizde sefih ve ciddiyetsiz doktorların "*sen hastasın, oruç tutma*" demesine bakıp oruç tutmayan insanları çoklukla görmekteyiz. Üstad Hazretlerinin doktor karşısındaki bu tavrı bizi bu hususta ciddi ve dikkatli olmaya davet ediyor.

(1) bk. [Kastamonu Lâhikası, \(67. Mektup\)](#)